

Noget andet er så, om levnedsmiddelkontrollerne vil være på plads i år 2000. Det kan jeg godt tvivle på, og jeg kender lidt til det. Men samlet mener vi, at offentliggørelsen spiller og vil blive ved med at spille en stor og ordentlig og god rolle i kampen for bedre og rene fødevarer.

Så har jeg lige en enkelt bemærkning til hr. Jørn Jespersen, som jeg ikke kan få øje på, men så kan han jo læse det bagefter: Jeg er meget enig med ham i, at man godt kunne udvide offentliggørelsesresultaterne til også at omfatte pesticider i både danske og udenlandske fødevarer.

Vi kan ikke støtte forslagene til vedtagelse bortset fra det, der er fremsat af regeringspartierne, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og CD.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg gør opmærksom på, at ordføreren for forespørgerne var midt i salen på det tidspunkt, bare så det står rigtigt i forhandlingerne.

Ole M. Nielsen (KRF):

Forespørgslen her fra hr. Jørn Jespersen og hr. Jes Lunde lyder: »Hvad kan ministeren oplyse om de hidtidige erfaringer med offentliggørelse af resultater fra levnedsmiddelkontrollen i såvel statsligt som kommunalt regi og om strategien for den fremtidige anvendelse af offentliggørelse som styringsmiddel i fødevarerpolitikken.«

Jeg må nok indrømme, at der mangler egentlig et svar på, hvilke erfaringer man har med offentliggørelsen af f.eks. mælkeproducenter, om det er noget, man opfatter har nogen positiv effekt.

Så siger ministeren jo i afslutningen af sin redegørelse, at det handler om ensartethed: ensartethed imellem uheld, som der er tale om i de aller-, aller-, aller-, aller-, allerfleste tilfælde, når det drejer sig om celletal i mælk for antibiotikarester, og så bevidst svineri, som der er tale om, når vi snakker om restauranterne.

Men jeg kan godt forstå, at vi er langt fra hinanden, når den konservative ordfører kan bruge udtrykket »at hælde medicin i mælken«. Efter min mening er medicin nu for dyr til at hælde i mælk. Det ville jo også være noget groft svineri, og jeg har aldrig heller hørt om nogen, der gjorde det. Men der er selvfølgelig tale om, at der har været medicinrester i den mælk, man har leveret, hvilket selvfølgelig er helt uforsvarligt. Det er vi helt klar over.

Vi har heller ikke noget imod sanktioner, men vi er generelt betænkelige ved gabestokmetoden. Vi kender den ikke fra andre lovgivningsområder. En mælkeproducent fratages allerede retten til at levere mælk, hvis hans celletal er for høje og det ikke får ende i en fart. En restauratør risikerer at få lukket sin restaurant. Der synes jeg der allerede er ensartethed, men hvad fornøjelse har offentligheden af at få bekendtgjort et navn på en mælkeproducent et halvt år efter, at overtrædelsen er sket? Ja, kun den fornøjelse, at man kan fravælge at drikke mælk, og det er faktisk lidt uhensigtsmæssigt.

Vi kunne måske acceptere en almindelig offentliggørelse af kontrolresultater, der har betydning. Jeg mener, det er korrekt med en offentliggørelse, altså ikke med en udhængning, men at tingene selvfølgelig skal være registreret.

Vi går selvfølgelig også ind for en mærkning af fødevarerne, men som SF's ordfører var inde på, er der mange områder, som vi gør for lidt ved, f.eks. at analysere udenlandsk frugt, grønt og andre produkter for pesticidrester og offentliggøre resultatet eller offentliggøre, som jeg læste for nylig, at der er aflatoksin, altså meget giftig svamp, i jordnødder fra Pakistan, tror jeg. Det ville forbrugerne virkelig have fornøjelse af. I virkeligheden er det jo nok, fordi de ikke har haft pesticider til rådighed, at der er aflatoksin i. Så der var mange måder, man kunne komme længere på, end ved den metode, man nu kører.

Vi tilslutter os selvfølgelig det forslag til vedtagelse, som vi er medforlagsstillere til.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg synes, det har været en særdeles spændende debat at følge, specielt hvis man undervejs genkaldte sig debatten for et års tid siden, da Folketinget behandlede det nye forslag til fødevarerlov, hvor det jo var lidt de samme konstellationer, som også tog debatten.

I det år, der nu stort set er gået, siden vi havde den debat, kunne jeg næsten fristes til at sige at man undervejs i momenter kunne ane noget, der sådan lignede et nationalt kompromis. Så er det klart, at ordførerne selvfølgelig skulle markere sig undervejs, men der var faktisk momenter, som lignede et nationalt kompromis. Det synes jeg faktisk vi skal bruge lidt tid på at dyrke i den kommende tid.

Der var nogle enkelte ting, som jeg har lyst til lige at give en kommentar: Der var offentliggørelsen af en situation fra et slagteri – Steff-